

نگاهی به «جهان اسلام»

علی رفیعی

رشته تألیف کردن سهم عمدہ‌ای در پیشبرد این علم داشتند: کتاب مهم و ارزنده‌ای بوزید بلخی (متوفی ۳۳۲ ق) به نام صور الاقالیم که در آن آمہات مُدن و نواحی آمده است؛ کتاب مسالک الممالک ابواسحاق ابراهیم بن محمد فارسی اصطخری (متوفی ۳۴۶ ق) که متکی بر کتاب صور الاقالیم بوزید بلخی است؛ المسالک و الممالک ابوعبدالله احمد بن محمد جیهانی (متوفی ۳۶۷ ق)؛ احسن التقاسیم شمس الدین ابوعبدالله محمد بن احمد مقدسی (متوفی ۳۷۵ ق)؛ کتاب مجھول المؤلف حدود العالم که در این دوره به زبان فارسی نوشته شده و از منابع مهم جغرافیایی به شمار می‌رود؛ و بالآخره کتاب مشهور مالک‌الهند ابوالیحان بیرونی (متوفی ۴۴۰ ق) که اندکی پس از این دوره نوشته شده و از حیث اشتمال بر مطالب مهم و اطلاعات ارزنده جغرافیایی درباره هندوستان و هندوان بسیار قابل توجه و هنوز مورد استفاده است، از جمله کتب مهمی است که ایرانیان در این دوره در این رشته تألیف کرده‌اند. بعدها نیز در میان جغرافی دانان مسلمان غیر ایرانی کسانی همچون یاقوت حموی (متوفی ۶۲۷ ق) صاحب کتاب بسیار ارزشمند معجم البلدان، و در میان جغرافی دانان مسلمان ایرانی کسانی همچون قزوینی صاحب آثار البلد و اخبار العباد و حمد الله مستوفی صاحب تزهه القلوب و غیر ایشان ظهور کردند، اما از آن پس علم جغرافی نیز چون دیگر علوم و اجزاء فرهنگ اسلامی افول کرد و دیگر کتابی ارزنده و مهم در این رشته تألیف نشد. از این روهر کوششی که در راه احیای این علم و دیگر علوم اسلامی انجام گیرد شایسته و سزاوار تقدیر است.

کتاب جهان اسلام نوشته آقای مرتضی اسعدی که در حقیقت نخستین کوشش جدی در این راه است، تلاشی است برای معرفی کشورهای اسلامی در عصر کنونی که با دقت بسیار سیمای جهان اسلام را ترسیم نموده و اطلاعات سودمند و پر ارزشی را عرض کرده است. تألیفاتی نیز پیش از این صورت گرفته است که می‌توان برخی از آنان را جغرافیای عمومی جهان و بعضی از آنها

جهان اسلام، تألیف مرتضی اسعدی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، جلد اول ۱۳۶۶، ۵۴۶+۱۸ ص، شامل: اردن، افغانستان، الجزایر، امارات متحده عربی، اندونزی، بحرین، برونی؛ جلد دوم ۱۳۶۹، ۵۸۳+۱۸ ص، شامل: بنگلادش، پاکستان، ترکیه.

علم جغرافیا و شناخت مسالک و ممالک از علومی است که از همان سده‌های آغازین اسلامی از منزلت والایی نزد مسلمانها برخوردار بوده است؛ گویا نخستین الهام بخش مسلمانان در گروش آنان به جغرافیا آیاتی از قرآن مجید بوده که در آنها معلوماتی جغرافیایی ارائه شده است؛ آیات ۶۲ سوره نمل، فرقان، ۱۹ رحمن، ۶ و ۷ نبا و مانند اینها را عالمان اسلامی و جغرافی دانان مسلمان در تأیید نظریات خود در مورد کرویت زمین، ساختار کوهها، دریاها و جز آن آورده‌اند.

نخستین باری که مسلمین رسائلی به صور特 خاص در مسائل جغرافی تدوین کردند به اوایل قرن سوم هجری باز می‌گردد که کسانی چون هشام و حسن بن منذر کتابهای العجائب الاربعه؛ العجائب؛ البلدان الكبير؛ و البلدان الصغير را نوشته‌اند؛ هشام گویا نخستین کسی است که در موضوعات جغرافیای عمومی در اسلام کتاب نوشته است. ولی کتابهایی را که مؤلفان و مورخان اسلامی از اوایل قرن دوم هجری به این سو درباره فتوحات اسلامی نوشته‌اند، نیز می‌توان جزء اولین کتابهایی دانست که در حوزه فرهنگ اسلامی در قلمرو جغرافی نوشته شده است.

در همین دوره کتبی مستقل اما به شیوه‌ای خاص درباره مسائل جغرافیایی نیز نوشته شده است که الاقالیم ابن کلبی (متوفی ۲۰۴ ق)، صورة الارض خوارزمی (متوفی ۲۲۰ ق) المسالک والممالک ابوالقاسم محمد بن خرداذبه (تألیف شده در حدود ۲۳۲ ق)، و صفة جزيرة العرب همدانی (متوفی ۳۳۴ ق) از آن جمله‌اند.

علم جغرافی میان مسلمانان در اواخر قرن سوم و اوایل قرن چهارم رونقی بسیار یافت و ایرانیان با کتابهای مهمی که در این

شیوه آفای اسعدی دارد. کتاب جهان اسلام گویا چنانکه مؤلف در مقدمه جلد اول اشاره کرده به یک دوره هفت جلدی سرخواهد زد که در آن حدود ۳۷ کشور اسلامی به ترتیب الفبایی معرفی خواهد شد. این کشورها بنا بر آنچه در مقدمه جلد اول این کتاب آمده، عبارتند از: اردن، افغانستان، الجزایر، امارات متحده عربی، اندونزی، بحرین، برونی، بنگلادش، پاکستان، ترکیه، تونس، جیبوتی، چاد، سنگال، سودان، سوریه، سومالی، صحرای غربی، عراق، عربستان سعودی، عمان و مسقط، قطر، کومورو، کویت، گامبیا، گینه، لبنان، لیبی، مالدیو، مالزی، مراکش، مصر، موریتانی، نیجر، یمن جنوبی، یمن شمالی. انگیزه اصلی مؤلف محترم در گردآوری این مجموعه هفت جلدی آن بوده است که جای خالی آثاری در این زمینه را تا آنجا که ممکن است پر کند و نیاز جامعه علمی و کتابخوان ایرانی را به شناخت هرچه دقیق‌تر و جامعتر کشورهای اسلامی برآورد. مؤلف تصریح کرده است که با توجه به شیوه‌های مختلفی که در نگارش چنین مجموعه‌هایی متداول است کوشیده است تا با استفاده از آن شیوه‌ها و تلفیق آنها با هم خود شیوه‌ای مناسب با این مجموعه انتخاب کند و آن را در کل کتاب به کار بیندد و در این دو جلد که تاکنون منتشر شده به این شیوه عمل شده است. این ساختار متحداً‌شکل عبارت است از اینکه درباره هر کشور ابتدانیابی کلی از آن کشور در

را جغرافیایی خاص حوزه کشورهای اسلامی دانست، مثل:

- جغرافیه‌العالی، نوشته دکتر دولت احمد صادق، دکتر محمد سیدغلاب و دکتر جمال الدین دناصوری در چند جلد که در آن شرحی راجع به قاره‌ها و موقعیت جغرافیایی، سیاسی، اجتماعی آنها و اشاراتی راجع به کشورها آمده است؛

- دلیل العالم (معلومات عامه، ارقام، تواریخ، وقایع) از دکتر عبدالرحمان و دکتر ساطع محلی که اطلاعاتی راجع به موقعیت جغرافیایی هر کشور، جمعیت، معدّل سنی ساکنان، تراکم جمعیت در هر کیلومتر مربع، نژاد، ادیان و مذاهب، دولتها مجاور، موقعیت طبیعی، پایتخت، نوع حکومت، استقلال و تأسیس، ایجاد ملی، تقسیمات کشوری، اقتصاد و صنعت، حمل و نقل، صادرات و واردات، وسائل ارتباط جمعی، بهداشت و آموزش در آن مطرح شده است؛

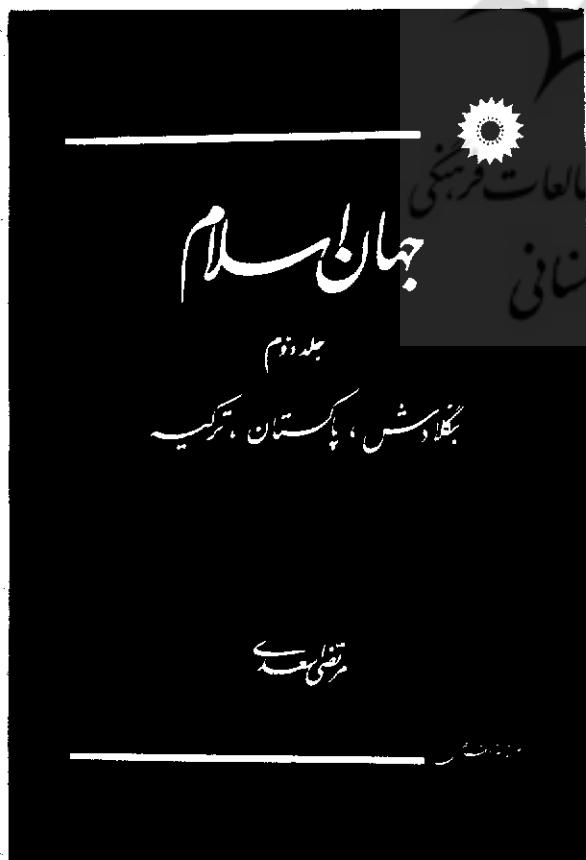
- جهان معاصر، تألیف گروهی از دانشمندان شوروی، ترجمه غلامحسین متین، (تهران، ۱۳۶۱ ش) که شامل اطلاعات جغرافیایی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کلیه کشورهای جهان است و در پنج قسمت: آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکا و اقیانوسیه کشورهای واقع در هر قاره را بررسی کرده است و مطالبی راجع به موقعیت جغرافیایی هر کشور، مساحت، مواد معدنی، آب و هوا، خاک و گیاه، جمعیت، ترکیبات نژادی و قومی، تقسیمات کشوری و تاریخ در آن آمده است؛

- کشورهای جهان: از آرژانتین تا یونان، نوشته و ترجمه عبدالحسین سعیدیان (تهران، ۱۳۶۵ ش) که حاوی مشخصات جغرافیایی و تقسیمات کشوری، جمعیت، آموزش، بهداشت، ارتباطات، حمل و نقل، مواد معدنی واستخراج آن، برق‌رسانی، نفت، صنعت، جنگل، کشاورزی، آب و آبرسانی، ارتش و مسائلی مانند اینهاست؛

- تقویم‌البلدان‌الاسلامیه، که از جانب کنفرانس اسلامی تهیه و در کراچی پاکستان در ۱۹۶۴ م. منتشر شده است و در آن موقعیت جغرافیایی هر کشور اسلامی، مساحت، جمعیت، تاریخ آن کشور، رئیس دولت، شهرهای مهم، پول، نفت، صادرات و واردات، محصولات کشاورزی، معادن، راهها، ارزی، تجارت خارجی و آموزش مورد بررسی و بحث قرار گرفته است.

اشاره به همین چند اثر کافی است تا نشان دهد که این آثار نشانگر نوعی دنباله‌گیری یک سنت ادبی پرسابقه هم در جهان و هم در اسلام است.

اما آثاری که شباهت تام و تمام به کتاب جهان اسلام آفای مرتضی اسعدی داشته باشند بسیار اندک و انگشت شمار است و فی المثل در بین آثاری که پیشتر ذکر شد تنها تقویم‌البلدان‌الاسلامیه شباهتهای صوری و ساختاری اندکی به کار و سبک و

محرز و مشخصی داشته باشد؛ و دیگر آنکه آن کشور دارای اکثریتی مسلمان از نظر جمعیت باشد. بر این اساس سرزمینهایی که اکنون دارای اکثریتی مسلمان نیستند و یا اینکه فعلًا مستقل نیستند از حوزه کشورهای اسلامی ملحوظ در این مجموعه خارجند. بسیاری از کشورها که دارای اقلیتی از مسلمانان هستند و یا، مانند فلسطین، در حال حاضر مستقل نیستند، از آن جمله‌اند.

مؤلف در تبیین ملاک‌های انتخابی خود گفته است که دلیل این انتخاب آن است که ملاک‌های دیگر ثابت نیستند و متغیرند؛ و فی المثل ضابطه مسلمان بودن رئیس کشور که ملاک عده‌ اعضویت در سازمان کنفرانس اسلامی است، بسیار لرزان و غیر واقع نمایانه است، زیرا ممکن است رئیس یک کشور مسلمان باشد اما مسلمانان آن کشور دارای اقلیتی ناچیز باشند، مانند اوگاندا که در دوره عیدی امین به عضویت سازمان کنفرانس اسلامی درآمد. چون عیدی امین مسلمان بود- ولی کل مسلمانان آن بین ۶ تا ۷ درصد جمعیت اوگاندا را تشکیل می‌دادند و بعد از رفتن عیدی امین این کشور از عضویت در سازمان کنفرانس اسلامی خارج شد. اما باید اذعان کرد که ملاک انتخابی مؤلف نیز دارای اشکالاتی است، زیرا اولاً خود مؤلف این ملاک‌های را در مرور بعضی از کشورها نادیده گرفته و مثلاً کشور آلبانی را که بیش از ۶۲ درصد از جمعیت آن مسلمان است، صرفاً به خاطر «استقرار دیرینه نظام کمونیستی» در آن از رده کشورهای اسلامی خارج کرده که از نظر نگارنده این مقاله ملاک درستی نبوده است؛ و یا اینکه کشوری مانند چاد را که دارای ۴۴ درصد مسلمان است نیز بر خلاف ملاک خود در رده کشورهای اسلامی آورده است. از این رو در انتخاب کشورهای مسلمان باید به ملاکها و ضوابط مختلفی تکیه و اعتماد کرد تا کشورهایی نظر نیجریه، تانزانیا، سیرالنون، ولتاوی علیا، و همچنین جمهوریهای آذربایجان، ازبکستان، تاجیکستان، و ترکمنستان شوروی نیز در جرگه کشورهای اسلامی به ترتیب الفبایی آورده شوند، بویژه که اکنون پس از فروپاشی نظام کمونیستی در شوروی و اقمار آن، سرزمینهایی که دارای اکثریتی مسلمان هستند اعلام استقلال نموده‌اند و بعيد نیست که در آینده به تعداد آنها افزوده شود. البته مؤلف جهان اسلام تصریح کرده است که در مورد چنین کشورهایی که دارای اقلیتی مسلمان هستند و یا دارای اکثریت مسلمان اند اما اکنون مستقل نیستند در مجلدی جداگانه بحث خواهد شد که خود مایه امیدواری است.

نقص دیگری که به لحاظ فقر فاحش منابع آماری جدید و روزآمد، ظاهراً مؤلف جهان اسلام نیز گریزی از آن نداشته است، بالنسبه قدیمی بودن بعضی از آمار و اطلاعات در این کتاب، خصوصاً در جلد اول آن است. البته این نقیصه در جلد دوم تا

حدود یک صفحه ارائه شده و سپس مطالب مربوط به هر کشور در ۹ فصل به این شرح بیان گردیده است: ۱) جغرافیای طبیعی و اجتماعی (شامل وسعت، موقعیت جغرافیایی، آب و هوای جمعیت، ترکیب قومی و نژادی، زبان، دین و مذهب)؛ ۲) تاریخ (از کهن ترین ایام تا عصر کنونی که البته حدود یک سوم مطالب مربوط به هر کشور را به خود اختصاص داده است)؛ ۳) قانون اساسی و نوع حکومت (از جمله شامل روابط بین‌المللی آن کشور بویژه با ایران پیش از انقلاب و بعد از آن)؛ ۴) اقتصاد؛ ۵) دفاع و وضعیت نیروهای مسلح؛ ۶) آموزش از ابتدایی تا دانشگاه و میزان بی‌سودای و سهم هر کشور در تحقیقات و پژوهش‌های علمی؛ ۷) رسانه‌های گروهی مانند مطبوعات، رادیو، تلویزیون، سینما، خبرگزاریها، کتاب و کتابخانه؛ ۸) نظام حقوقی و نهادهای کیفری؛ ۹) امور اجتماعی، از قبیل بهداشت، تغذیه، رفاه و اموری مانند آینها. بعد از این فصول نه گانه و به عنوان آخرین بخش از مطالب مربوط به هر کشور، گزیده‌ای از وقایع و اتفاقات مهم تاریخ آن کشور تحت عنوان «سالشمار گزیده» آمده است، و در پایان هر مجلد زندگینامه بر جسته‌ترین رجال تاریخی و سیاسی کشورهایی که در آن مجلد ذکر شان رفته است؛ فهرست منابع و مأخذ؛ و بالآخره فهرست راهنمای عام الفبایی اعلام، اماکن و کتب و مانند آنها برای تسهیل کار مراجعت کنندگان ارائه شده است.

تنها استثنایی که در رعایت این ترتیب الفبایی کشورها اعمال شده مستثنی کردن کشور اسلامی ایران است که به دو دلیل اساسی در جای الفبایی خود نیامده است: یکی به دلیل شان و مقام جمهوری اسلامی ایران که اقتضا دارد مطالب مربوط به آن در مجلدی مستقل عرضه شود و دیگر از آن جهت که چون این مجموعه به زبان فارسی و در ایران منتشر می‌شود مقتضی است برای کشور جمهوری اسلامی ایران حسانی خاص و جداگانه باز شود، و مؤلف وعده داده است که مجلد مربوط به ایران در پایان این مجموعه منتشر گردد.

مؤلف برای مشخص کردن اینکه کدام کشور «کشور مسلمان» تلقی گردد دو ملاک عده داشته است: یکی آنکه آن کشور از استقلال بالفعل برخوردار باشد و هویت سیاسی- جغرافیایی

آشنایی با حوادث تاریخی کشورها می‌تواند راهگشا باشد و گمان می‌کنم برای ملت ما و جامعهٔ ما آگاهی از تاریخ کشورهای اسلامی و حوادث و اتفاقات تاریخی مهم آن بسیار جالب و خواندنی باشد، بخصوص که در مورد بیشتر کشورهای اسلامی به زبان فارسی کمتر کتابی موجود است که بتواند در زمینهٔ یک کشور این همه اطلاعات و آگاهی را پکجا عرضه کند و در مورد برخی از کشورها هم اصلاً کتابی به فارسی وجود ندارد. بنابراین کوشش مؤلف در گردآوری چنین مجموعهٔ بزرگی بسیار قابل تقدیر و ستودنی است، بخصوص که خود یک تنہ کار عظیم و بزرگی را که گروهی متشكل و منسجم باید در طی سالها انجام دهنده از عهدهٔ برآمده است، و این خود می‌تواند جریانی باشد برای کمیها و کاستیهایی که در کتاب هست و با این دید به آسانی می‌توان نویسندهٔ محترم را در قبال آن کاستیها معذور داشت. دربارهٔ جلد اول این کتاب مقالهٔ جامع و ممتعی از آفای کامران فانی در شمارهٔ ۵ سال ۸ مجلهٔ نشردانش در ۱۳۶۷ منتشر شده است که خوانندگان این مقاله بهتر است به آن مقاله نیز مراجعه کنند تا بیشتر با این اثر آشنا گردند. جلد دوم کتاب که چاپ آن در ۱۳۶۹ ش. پایان یافته بود اخیراً منتشر شده است؛ در این جلد که از جهات متعدد بهتر از جلد اول تهیه و تدوین شده، برخی از کاستیهای ذکر شده دربارهٔ جلد اول این اثر برطرف گردیده است. نقشهٔ جامع کشورهای اسلامی که در ابتداء و انتهای کتاب آمده است از جملهٔ امتیازات این مجلد بر جلد اول است. در مورد روزآمد کردن اطلاعات آماری و نظری آنها نیز توفیق بالنسیبه بیشتری نصیب مؤلف شده است؛ اما باز هم آهنگ سریع تغییرات از یکسو، و کنندی در امر چاپ کتاب از سوی دیگر کمابیش از تازگی این آمار و اطلاعات کاسته‌اند. در این جلد تنها به سه کشور بنگلادش، پاکستان و ترکیه پرداخته شده و مطالب مربوط به این سه کشور مهم اسلامی مفصلتر آمده است که شایسته هم بوده است چنین باشد.

مطالب کتاب در دوستون همراه با عکسهای تاریخی، رجال، و اماکن جغرافیایی تنظیم شده است. جداول آماری بسیاری که در صفحات مختلف کتاب راجع به مسائل مختلف آماری، اقتصادی و جز آن آمده است کتاب را که مطالب آن خود بسیار متنوع و خواندنی است، خواندنیتر کرده و از حالت یکتواختی خسته کننده درآورده است. اگر بعضی از مناظر زیبا و صحنه‌های جالب و دیدنی که در کتاب به صورت تصاویر سیاه و سفید آمده است رنگی می‌بود چشم نوازتر و جاذب‌تر بود.

در نهایت توفیق روزگزرون نویسندهٔ محترم را در گردآوری بقیهٔ مجلدات این مجموعه و کاسته‌شدن هرچه بیشتر از نواقص آن، از خداوند بزرگ مستلزم می‌نمایم.

اندازه‌ای کمتر به چشم می‌آید و امید می‌رود که مؤلف در مجلدات بعد بتواند به طور نسبتاً کاملتری این موضوع را جبران سازد. مطلب دیگر راجع به نقشه‌ها و عکسهای موجود در کتاب است که می‌توانست دقیق‌تر و روشن‌تر باشد و این موضوعی است که در مجلدات بعد باید مورد توجه قرار گیرد.

موضوع دیگری که جای آن در این مجموعه خالی است مسئلهٔ علوم و موقعیت آن در کشورهای اسلامی و بویژه شمعه‌ای از آثار و احوال دانشمندان و عالمان و ادبیان هر کشور است که امید است در مجلدات بعدی این مطلب نیز در فصلی تازه گنجانده شود تا کتاب پر بازتر گردد.

مطلوب دیگری هم که اگر رعایت شده بود مطالب کتاب را مستبدتر می‌نمود موضوع ارجاعات است که اگر مطالب انتخاب شده از منابع، در پاورقی و یا در پایان مطالب هر کشور با شمارهٔ مسلسل مشخص و نوشته می‌شد بسیار بجا و شایسته بود. اگرچه در پایان هر جلد منابع مورد استفادهٔ مؤلف به طور مفصل آمده است، اما خوانندگان ممکن است که در پایان مطالب هر کشور خواسته باشند بدانند که مطالب مربوط به آن کشور از چه منابعی اتخاذ شده است تا برای کسب اطلاعات تفصیلی تر در هر زمینه که مورد نظرشان باشد به آنها مراجعه کنند. به هر حال ممکن است این کار تا اندازه‌ای مشکل و وقتگیر باشد اما اگر به نحوی منابع مهم و اساسی ذکر شوند بسیار مفید است.

قطع نظر از همهٔ این مطالب، کتاب جهان اسلام بی‌شك اثری ارزشمند و بسیار قابل استفاده برای سطوح مختلف جامعه ایرانی است که اگر به زودی مجلدات بعدی آن نیز منتشر گردد می‌تواند در میان مراجع این فن جای شایستهٔ خود را بیابد، زیرا شیوهٔ سبک کار بسیار جالب و سنجیده است و مخصوصاً در قسمت تاریخ هر کشور مؤلف محترم بسیار زحمت کشیده‌اند و مطالب مهم و واقعی حساس تاریخ هر کشور را لو مختصراً به زیباترین و جذاب‌ترین اسلوب آورده‌اند. اگرچه کوشش‌های نویسندهٔ محترم برای ارائهٔ مطالب مهم و لازم و ضروری در تمامی فصول کتاب قابل تقدیر است اما به لحاظ اهمیت فوق العاده‌ای که آشنایی با تاریخ کشورها و جوامع اسلامی دارد، مساعی مؤلف کتاب در تدوین مبحث تاریخ کشورهای این مجموعه چشمگیر‌تر است.